

DECYZJA

Prezydent Miasta Inowrocławia, działając na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm.) oraz art. 107 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku pana w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej – „treści emaili pomiędzy Przedsiębiorstwem Robót Drogowych Inodrog sp. zo.o. z siedzibą w Inowrocławiu a Urzędem Miasta Inowrocławia dotyczących informowania zlecającego o przystąpieniu do naprawy oraz o jej zakończeniu dotyczy do ulic Ikara, Rakoczego, Śliwaka, Dankowskiego w 2019r dotyczy umowy wykonania usług konserwacji i naprawy dróg zarządzanych przez Prezydenta Miasta Inowrocławia Ryszarda Brejzę w zakresie dróg gruntowych”, postanawia

odmówić udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej

UZASADNIENIE

W dniu 13 listopada 2019 r. pan złożył wniosek o udostępnienie
informacji publicznej, tj. „treści emaili pomiędzy Przedsiębiorstwem Robót Drogowych Inodrog sp. zo.o. z siedzibą w Inowrocławiu a Urzędem Miasta Inowrocławia dotyczących informowania zlecającego o przystąpieniu do naprawy oraz o jej zakończeniu dotyczy do ulic Ikara, Rakoczego, Śliwaka, Dankowskiego w 2019r dotyczy umowy wykonania usług konserwacji i naprawy dróg zarządzanych przez Prezydenta Miasta Inowrocławia Ryszarda Brejzę w zakresie dróg gruntowych”.

Pismem z dnia 20 listopada 2019 r. tutejszy organ powiadomił wnioskodawcę, że w związku z wpływem dużej liczby wniosków o udostępnienie informacji publicznych, odpowiedź na wniosek zostanie udzielona w terminie do 10 stycznia 2020 r. Następnie, pismem z 18 grudnia 2019 r., organ poinformował stronę, że żądana informacja stanowi informację przetworzoną i w związku z tym poprosił o wykazanie, w terminie 7 dni od otrzymania pisma, w jakim zakresie informacje te są szczególnie istotne dla interesu publicznego. Pismo zostało doręczone pocztą elektroniczną 18 grudnia 2019 r.

W wiadomości odebranej przez tutejszy Urząd w dniu 27 grudnia 2019 r. (wysłanej za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 24 grudnia 2019 r. poza godzinami pracy Urzędu) Wnioskodawca wskazał: „1. informacja jest ważna dla dużego kręgu osób (nie tylko zatem dla mnie jako wnioskodawcy, ale też zainteresowanych informacją jest znacznie więcej osób większość osób zamieszkujących osiedle ul. Ikara, Dedala, Rakoczego, Śliwaka) Odpowiedziami również zainteresowani są mieszkańcy innych osiedli, których dotyczy podobny problem.(ul Radosna, Szczęśliwa) 2. Jako wnioskodawca mam realną możliwość wykorzystania informacji dla poprawy funkcjonowania administracji (z uwagi na zajmowane stanowisko w Zarządzie Osiedla „Stare Miasto” w Inowrocławiu). Chciałbym przypomnieć, że Zarząd Osiedla „Stare Miasto” jest jednostką pomocniczą i ma szerokie możliwości.”. Ponadto pan zacytował zadania Osiedla, które zostały określone w uchwale nr

XXII/307/2012 Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia 31 maja 2012 r. zmieniającej uchwałę w sprawie statutu Osiedla „Stare Miasto” (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego z 2012 r. poz. 1338). Ponadto Wnioskodawca poinformował, że będzie „chciał prosić Prezydenta Miasta Inowrocławia, który zarządza drogami gminnymi na terenie miasta oraz Wydział Dróg i Transportu o poprawę funkcjonowaniu tego wydziału i zwiększenia bezpieczeństwa dla mieszkańców miasta, którzy poruszają się drogami kategorii gminnej (drogi gruntowe i nie tylko) zarządzanej przez Pana Prezydenta Miasta Inowrocławia.”.

W świetle powyższego tutejszy organ zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności organ dokonał oceny czy wnioskowana informacja jest informacją publiczną, następnie czy jest ona informacją publiczną przetworzoną oraz czy wnioskodawca wykazał, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Zgodnie z art. 1 pkt 1 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1429 ze zm.) (dalej: u.d.i.p.) każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie. Przykładowy katalog informacji publicznych, podlegających udostępnieniu wymienia art. 6 ust. 1 u.d.i.p. W orzecznictwie sądowym za informację publiczną uznaje się każdą wiadomość wytworzoną przez szeroko rozumiane władze publiczne, a także inne podmioty sprawujące funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone. Wobec powyższego organ uznał, że informacja wskazana we wniosku pana _____ należy do kategorii informacji publicznej i podlega udostępnieniu na zasadach określonych w u.d.i.p.

Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej obejmuje uzyskanie informacji przetworzonej w zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, przy czym ustawa nie zawiera definicji informacji przetworzonej.

Informacja publiczna przetworzona jest pojęciem nieostrym i mimo że nie została przez ustawodawcę zdefiniowana, to w myśl utrwalonego już stanowiska judykatury, za informację publiczną przetworzoną uznaje się taką informację, która w chwili złożenia wniosku w zasadzie nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym, podstawowym warunkiem jej wytworzenia jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o posiadane informacje proste. Przyjmuje się jednak również, że informacja publiczna przetworzona nie musi być wyłącznie wytworzoną rodzajowo nową informacją. Może ona bowiem obejmować dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz, innych niż te, wykorzystywane w bieżącej działalności. Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo nowej informacji. Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniem na potrzeby wnioskodawcy. Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników, może być traktowana jako informacja przetworzona. Ponadto za informację przetworzoną uznaje się taką informację, która stanowi wynik ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego wymagającej użycia dodatkowych sił i środków oraz zaangażowania intelektualnego w stosunku do posiadanych przez niego danych i wyodrębniana w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie

kryteriów przez niego wskazanych. Zatem jest to informacja przygotowywana specjalnie dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów. O informacji przetworzonej można mówić również wtedy, gdy wniosek o udostępnienie informacji obejmuje wprawdzie informacje proste będące w posiadaniu podmiotu zobowiązanego, ale rozmiar i zakres żądanej informacji wymagający zgromadzenia i przekształcenia przesądza o tym, że w istocie mamy do czynienia z żądaniem informacji przetworzonej. Dotyczy to zwłaszcza takiej sytuacji, gdy utworzenie zbioru informacji prostych wymaga takiego zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na podmiot zobowiązany, a w szczególności wymaga analizowania całego zespołu posiadanych dokumentów w celu wybrania tylko tych, których oczekuje wnioskodawca. Szeroki zakres wniosku o udostępnienie informacji publicznej, wymagający przeanalizowania wielu dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu funkcji. Informację wytworzoną w ten sposób, pomimo że składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, należy uznać za informację przetworzoną, jeżeli powstały w wyniku wskazanych działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej (vide np. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 21 listopada 2019 r. II SA/Go 651/19, wyrok NSA z 21 marca 2019 r. I OSK 1060/17, wyrok NSA z 18 sierpnia 2016 r. I OSK 19/15).

W świetle powyższego tutejszy organ oszacował czynności, których musiałby dokonać w celu udostępnienia żądanej informacji. Organ nie posiada bowiem zestawienia czy rejestru maili, które są przedmiotem zapytania. W celu udostępnienia informacji konieczne byłoby przeanalizowanie korespondencji mailowej pomiędzy pracownikami Wydziału Dróg i Transportu a pracownikami spółki Inodrog. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że nie każdą wiadomość automatycznie należałoby uznać za informację publiczną, bowiem, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych w tym zakresie, dokumenty o wewnętrznym charakterze nie stanowią informacji publicznej (vide np. wyrok WSA w Bydgoszczy z 28 czerwca 2016 r. II SAB/Bd 38/16, wyrok WSA w Łodzi z dnia 17 października 2019 r. II SAB/Łd 66/19, wyrok NSA z dnia 23 lipca 2014 r. I OSK 3007/13). Stanowisko takie zaprezentował również Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2013 r. sygn. P 25/12, gdzie stwierdził m.in. że "z szerokiego zakresu przedmiotowego informacji publicznej wyłączeniu podlegają jednak treści zawarte w dokumentach wewnętrznych, rozumiane jako informacje o charakterze roboczym... i stanowią pewien proces myślowy, proces rozważań, etap wypracowywania finalnej koncepcji, przyjęcie ostatecznego stanowiska przez pojedynczego pracownika lub zespół."

Korespondencja mailowa (przychodząca i wychodząca) zgromadzona w skrzynkach poczty elektronicznej pracowników Wydziału Dróg i Transportu Urzędu Miasta Inowrocławia obejmuje w 2019 r. tysiące wiadomości. Po stronie Spółki nie zostały ustalone konkretne adresy e-mail, które przeznaczone byłyby do komunikowania się z Urzędem Miasta Inowrocławia, co uniemożliwia ograniczenie w tym zakresie liczby wiadomości podlegających weryfikacji. Każda wiadomość wymagałaby przeanalizowania pod kątem kryteriów określonych we wniosku. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że wymagałoby to zaangażowania co najmniej 2 pracowników, którzy zgodnie z zakresami obowiązków zajmują się sprawami utrzymania dróg, a także kierownik Referatu Dróg w Wydziale Dróg i Transportu Urzędu Miasta Inowrocławia oraz Naczelnik tego Wydziału.

Należy podkreślić, że przetworzenie informacji w niniejszej sprawie nie polega na wytworzeniu nowej informacji, jednak wskazana powyżej pracochłonność skutkują tym, że suma informacji prostych powinna być traktowana jako informacja przetworzona.

W tym miejscu podnieść wypada, że w odniesieniu do informacji publicznej przetworzonej ustawodawca uzależnił możliwość jej udzielenia od wykazania przez wnioskodawcę, że

uzyskanie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. W orzecznictwie podnosi się, iż nie wystarczy, aby uzyskanie informacji przetworzonej było istotne dla interesu publicznego, lecz ma być szczególnie istotne, co stanowi dodatkowy kwalifikator przy ocenie czy dany wnioskodawca ma prawo do jej uzyskania (wyrok NSA z 27 stycznia 2011 r. I OSK 1870/10). Tym samym działanie wnioskodawcy nie tylko w interesie indywidualnym, lecz także w interesie „ponadindywidualnym” nie jest samoistnie wystarczające dla przyjęcia, że jest ono szczególnie istotne dla interesu publicznego. Należy przy tym zauważyć, że kwalifikowana forma interesu publicznego – ustawodawca posługuje się formułą: „szczególnie istotne” – oznacza, że uzyskanie przez wnioskodawcę informacji przetworzonej przyczyni się do bardzo ważnych dla Państwa czy społeczeństwa działań i jest bardzo istotna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców (*vide* np. wyrok NSA z 17 października 2006 r. I OSK 1347/05, wyrok WSA w Gdańsku z 8 sierpnia 2012 r. II SA/Gd 149/12). Zgodnie z prezentowanymi w orzecznictwie podglądami należy więc przyjąć, że wnioskodawca powinien wykazać, iż otrzymanie informacji stwarza realną możliwość wykorzystania uzyskanych danych dla poprawy funkcjonowania organów administracji publicznej i lepszej ochrony interesu publicznego. Wnioskodawca powinien przy tym wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga. Brak natomiast podstaw do udzielenia informacji publicznej przetworzonej podmiotowi, który nie zapewnia, że zostanie ona realnie wykorzystana w celu ochrony interesu publicznego lub usprawnienia funkcjonowania organów państwa (*vide* np. wyroki NSA: z 7 grudnia 2011 r. I OSK 1737/11; z 5 marca 2013 r. I OSK 3097/12, wyrok WSA w Gliwicach z 2 września 2019 r. III SAB/GI 54/19).

Wobec powyższego tutejszy organ uznał, że przedstawione przez Wnioskodawcę okoliczności nie wskazują na istnienie szczególnie uzasadnionego interesu publicznego, nie wskazał on bowiem żadnych realnych i konkretnych możliwości wykorzystania żądanej informacji publicznej dla dobra ogółu lub ochrony interesu publicznego, a co za tym idzie – nie można przyjąć, że istnieją jakieś realne, konkretne, możliwości wykorzystania żądanej informacji w sposób, który mógłby znacząco wpłynąć na realizację interesu publicznego.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, pan [imię] nie wykazał, w jaki sposób informacje, których żąda - treść „*emaili pomiędzy Przedsiębiorstwem Robót Drogowych Inodrog sp. zo.o. z siedzibą w Inowrocławiu a Urzędem Miasta Inowrocławia dotyczących informowania zlecającego o przystąpieniu do naprawy oraz o jej zakończeniu dotyczy do ulic Ikara, Rakoczego, Śliwaka, Dankowskiego w 2019r dotyczy umowy wykonania usług konserwacji i naprawy dróg zarządzanych przez Prezydenta Miasta Inowrocławia Ryszarda Brejzę w zakresie dróg gruntowych*”, będą miały realny wpływ, poprzez ich wykorzystanie, na poprawę funkcjonowania organów administracji publicznej i lepszej ochrony interesu publicznego. Nie wykazał przy tym swoich indywidualnych, realnych i konkretnych możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga. Zadość temu nie czynią lakoniczne stwierdzenia, że „informacja jest ważna dla dużego kręgu osób” oraz że „(...)odpowiedziami również zainteresowani są mieszkańcy innych osiedli, których dotyczy podobny problem. (ul. Radosna, Szczęśliwa)”. Należy podnieść w tym miejscu, że pan [imię] wskazał na istnienie rzekomego „problemu”, jednakże nie wyjaśnił, czego ów problem ma dotyczyć. Trudno uznać treści *emaili pomiędzy Przedsiębiorstwem Robót Drogowych Inodrog sp. z o.o. z siedzibą w Inowrocławiu a Urzędem Miasta Inowrocławia*, a więc informacje, których udostępnienia się domaga, za „problem”, o którym wspomina w wiadomości z 24 grudnia 2019 r. Ponadto organ za mało prawdopodobne uznał zainteresowanie mieszkańców wymienionych przez Wnioskującego ulic (Ikara, Dedala, Rakoczego, Śliwaka, Szczęśliwej, Radosnej) mailami pomiędzy zlecającym a wykonawcą napraw dokonywanych w ramach bieżącego utrzymania

dróg gruntowych wskazanych przez pana Śliwaka, Dankowskiego).

(Ikara, Rakoczego,

Na marginesie wspomnieć wypada, że wszystkie wymienione przez Wnioskującego ulice znajdują się na jednym osiedlu „Stare Miasto” (*choć w innych jego częściach*), a nie jak wskazał pan na „innych osiedlach”.

Odnosząc się natomiast do stwierdzenia Wnioskującego, że ma on „realną możliwość wykorzystania informacji dla poprawy funkcjonowania administracji, z uwagi na zajmowane stanowisko w zarządzie osiedla „Stare Miasto” w Inowrocławiu”, nie wyjaśnił on, w jaki konkretnie sposób zamierza wykorzystać informację, której przygotowania oczekuje. Z tych samych powodów nie czyni temu zadość oświadczenie, że wnioskujący będzie „chciał prosić Prezydenta Miasta Inowrocławia, który zarządza drogami gminnymi na terenie miasta oraz Wydział Dróg i Transportu o poprawę funkcjonowaniu tego wydziału i zwiększenia bezpieczeństwa dla mieszkańców miasta, którzy poruszają się drogami kategorii gminnej (drogi gruntowe i nie tylko) zarządzanej przez Pana Prezydenta Miasta Inowrocławia”. Stwierdzenia te nie wyjaśniają realnego przełożenia informacji publicznej na poprawę działalności ww. organu, tj. Prezydenta Miasta Inowrocławia i wspomnianej komórki organizacyjnej Urzędu.

Ponadto przytoczenie wszystkich zadań, określonych w statucie Osiedla „Stare Miasto” w żaden sposób nie może być uznane za realną możliwość wykorzystania przedmiotowej informacji dla dobra ogółu. W zaistniałych okolicznościach nie ma znaczenia fakt, że wnioskujący jest członkiem zarządu Osiedla. W szczególności podnieść należy, że zarząd Osiedla jest ciałem kolegialnym, żaden z członków nie ma prawa do występowania w imieniu tego organu jednoosobowo, przy czym należy wskazać, że organy Osiedla realizują swoje uprawnienia w formie uchwał, zgodnie z § 7 ust. 1 uchwały nr VI/58/2011 Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie statutu Osiedla „Stare Miasto” w Inowrocławiu (Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego z 2011 r. Nr 65, poz. 454 ze zm.). W przedmiotowej sprawie do Urzędu Miasta Inowrocławia nie wpłynęła uchwała żadnego z organów Osiedla, określonych w Statucie. Niezależnie od powyższego, samo sprawowanie funkcji członka zarządu osiedla nie wystarcza do wykazania istnienia przesłanki wystarczającej do uzyskania przez członka zarządu informacji przetworzonej. Wnioskodawca nie wykazał, w jaki konkretny sposób zamierza wykorzystać pozyskaną informację przetworzoną w związku z pełnieniem przez niego obowiązków członka zarządu Osiedla. Warunkiem spełnienia przesłanki art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. jest nie tylko szczególna istotność problemu, którego dotyczy żądana informacja, ale również występująca po stronie osoby wnioskodawcy możliwość rzeczywistego i efektywnego użycia uzyskanej informacji do działań dotyczących szczególnie istotnych interesów publicznych. W niniejszej sprawie przesłanka ta nie została spełniona.

Trzeba pamiętać, że szczególna istotność dla interesu publicznego musi być wysoce uprawdopodobniona dla spełnienia żądania udostępnienia informacji przetworzonej. Należy przyjąć, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który będzie przeważał nad szeroko rozumianymi kosztami wytworzenia informacji przetworzonej. Innymi słowy, korzyści z upublicznienia tej informacji muszą być większe niż konsekwencje zaabsorbowania środków osobowych, rzeczowych i czasowych organu na jej przetworzenie.

Znamienne w tej sprawie jest również to, że we wszystkich sprawach z zakresu udostępnienia informacji publicznej panu _____, w których został on poproszony (pismami z 17 grudnia 2019 r.) o wykazanie, w jakim zakresie informacje te są szczególnie istotne dla interesu publicznego, udzielił identycznych odpowiedzi, bez

uwzględnienia różnej treści wniosków dostępowych. Tego rodzaju argumentacja nie wskazuje na ów kwalifikowany charakter informacji szczególnie istotnej dla interesu publicznego.

Ważne w sprawie pozostaje również to, że działanie Wnioskodawcy nosi cechy nadużycia prawa do informacji. Nadużyciem prawa jest wykorzystywanie instytucji prawnej wbrew jej celowi i funkcji (vide postanowienie NSA z 16 października 2015 r. I OSK 1992/14, wyrok NSA z 14 lutego 2017 r. I OSK 2642/16). W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazano, że "nadużycie prawa dostępu do informacji publicznej polega na próbie skorzystania z tej instytucji dla osiągnięcia celu innego niż troska o dobro publiczne, jakim jest prawo do przejrzystego państwa i jego struktur, przestrzeganie prawa przez podmioty życia publicznego, jawność działania administracji i innych organów władzy publicznej". Podobnie jak w sprawie, w której zapadły ww. orzeczenia, działanie Wnioskodawcy oraz liczba i treść złożonych wniosków o udostępnienie informacji publicznej nie świadczy o zamiarze uzyskania informacji publicznej w celu jej wykorzystania dla dobra wspólnego. Wysoce prawdopodobne jest, że motywem działania pana [imię] jest szykanowanie pracowników Wydziału Dróg i Transportu i sparaliżowanie pracy tej komórki organizacyjnej Urzędu Miasta Inowrocławia, co w konsekwencji ma doprowadzić do zwolnienia z pracy Naczelnik tego wydziału. Wskazane powyżej groźby kierowane były przez [imię] również w trakcie rozmów telefonicznych z Naczelnik Wydziału, a o zamiarze utrudniania pracy informowani byli pracownicy w trakcie wizyt wnioskodawcy w tutejszym Urzędzie. Pan [imię] oświadczał wielokrotnie wprost, że jego działanie ma związek z nieuzyskaniem odszkodowania w sprawie uszkodzenia pojazdu, (według pana [imię] do uszkodzenia szyby pojazdu miało dojść na drodze gruntowej - ul. Andrzeja Rakoczego w Inowrocławiu), za niekorzystną decyzję towarzystwa ubezpieczeniowego obwinia w szczególności Naczelnik Wydziału Dróg i Transportu. Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że usługa polegająca na ubezpieczeniu majątku i odpowiedzialności cywilnej Miasta realizowana jest przez firmę zewnętrzną (towarzystwo ubezpieczeniowe) na mocy zawartej umowy i obejmuje m.in. odpowiedzialność cywilną za szkody wyrządzone w związku z zarządzaniem drogami publicznymi i wewnętrznymi oraz parkingami. Decyzje w sprawach związanych z roszczeniami o odszkodowanie lub zadośćuczynienie wydaje ubezpieczyciel. Decyzja o odmowie wypłaty odszkodowania w sprawie dotyczącej pana [imię] została wydana 17 lipca 2019 r., po tym terminie pan [imię] lawinowo składał wnioski o udostępnienie informacji publicznej. Towarzystwo ubezpieczeniowe nie uwzględniło również odwołania od decyzji i podtrzymało swoje rozstrzygnięcie w tej sprawie pismem z 28 sierpnia 2018 r. informując ponownie, że po stronie Miasta nie było żadnych zaniedbań, które mogłyby spowodować przyjęcie jego odpowiedzialności.

Łącznie w terminie **od 17 lipca do 31 grudnia 2019 r.** do tutejszego Urzędu złożył **109** wniosków, z czego **75** podlegało merytorycznemu rozpoznaniu przez Wydział Dróg i Transportu, pozostałe również dotyczyły działalności i funkcjonowania tego wydziału, jednak dokumentacja znajdowała się w posiadaniu innych komórek organizacyjnych (np. Wydziału Budżetowo-Finansowego, Wydziału Kadr Płac i Szkoleń, Zespołu Zamówień Publicznych). Niejednokrotnie jeden wniosek zawierał kilka zapytań. Dodatkowo złożył 3 skargi na działanie Naczelnika Wydziału Dróg i Transportu Urzędu Miasta Inowrocławia oraz zawiadomienia do prokuratury (do 31 grudnia 2019 r.: Rada Miejska Inowrocławia uznała 1 skargę za bezzasadną, pozostałe 2 skargi rozpatrywane będą w styczniu 2020 r., natomiast Prokuratura Rejonowa w Inowrocławiu odmówiła wszczęcia dochodzenia w związku z zawiadomieniem pana [imię]).

W ocenie organu liczba i treść złożonych wniosków oraz koincydencja czasowa między wydaniem przez towarzystwo ubezpieczeniowe niekorzystnej dla pana [imię] decyzji w sprawie uszkodzenia pojazdu a przystąpieniem do lawinowego składania wniosków o udostępnienie informacji publicznej wskazuje na to, że wnioskodawca próbuje wykorzystać

instytucję prawa do informacji publicznej dla osiągnięcia celu innego aniżeli troska o dobro publiczne. Nie budzi wątpliwości organu, że przedmiotowy wniosek nie służy jakimkolwiek dobru powszechnemu oraz nie prowadzi do poprawy jakości funkcjonowania Urzędu, a wręcz przeciwnie, ma stanowić dla niego dokuczliwość. Przykładem na potwierdzenie powyższego może być działanie pana

w dniu 16 sierpnia 2019 r. Tego dnia, w związku ze złożonym wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej, przybył do tutejszego Urzędu w celu zapoznania się z dziennikami objazdów dróg gminnych. W trakcie rozmowy z Naczelnik Wydziału Dróg i Transportu poinformował, że sprawy nie byłoby, jeżeli otrzymałby odszkodowanie za uszkodzoną szybę w samochodzie. Dodał również, że jeżeli otrzyma odszkodowanie, to zaprzestanie wysyłać do Urzędu wnioski o udzielenie informacji publicznych, jeżeli nie, to wyśle kolejne. Innym przykładem może być rozmowa telefoniczna pana

z Naczelnik Wydziału Dróg i Transportu w dniu 20 listopada 2019 r. podczas której poinformował, że będzie nadal wysyłał maile do Prezydenta Miasta i składał doniesienia do Prokuratury, aż doprowadzi do zwolnienia z pracy Naczelnik wymienionego Wydziału. Wskazał ponownie, że sprawy by nie było, gdyby otrzymał odszkodowanie. Dodał również, że nie „odpuści”, dopóki droga nie będzie asfaltowa.

Tutejszy organ nie dostrzegł w działaniach Wnioskującego szczególnej istotności dla interesu publicznego, a nadto dopatrywał się w jego wystąpieniach znamion nadużycia prawa. Wobec powyższego organ odmówił uczynienia zadość wnioskowi dostępowemu z dnia 13 listopada 2019 r.

Pouczenie: Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem tutejszego organu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezydenta Miasta Inowrocławia

Zastępca Prezydenta Miasta

Ewa Witkowska

Otrzymują:

1. Pan
2. a/a.

(e-mail _____),